Biblioteca Centrală Regională

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

DE ARMINDENI

Pămîntul cîntă, înfloresc hotare
și mîinile se-ntind hotărîtor
ca într-un tînăr, nou ecuator
al inimilor noastre muncitoare.

Sărbătoresc, pămîntul rotitor
îmbracă roșu straj de sărbătoare,
iar frunțile ca floarea către soare
se-ndreaptă toate către viitor.

Și eu, și eu în țară, la Carpați
mă simt legat cu sufletul de frați
și inima mi-e astăzi pretutindeni.

Durăm, creiem și plămădim mereu
și ca luminile din curcubeu
ne are-alături ziua de Armindeni.

AL. ANDRITOIU

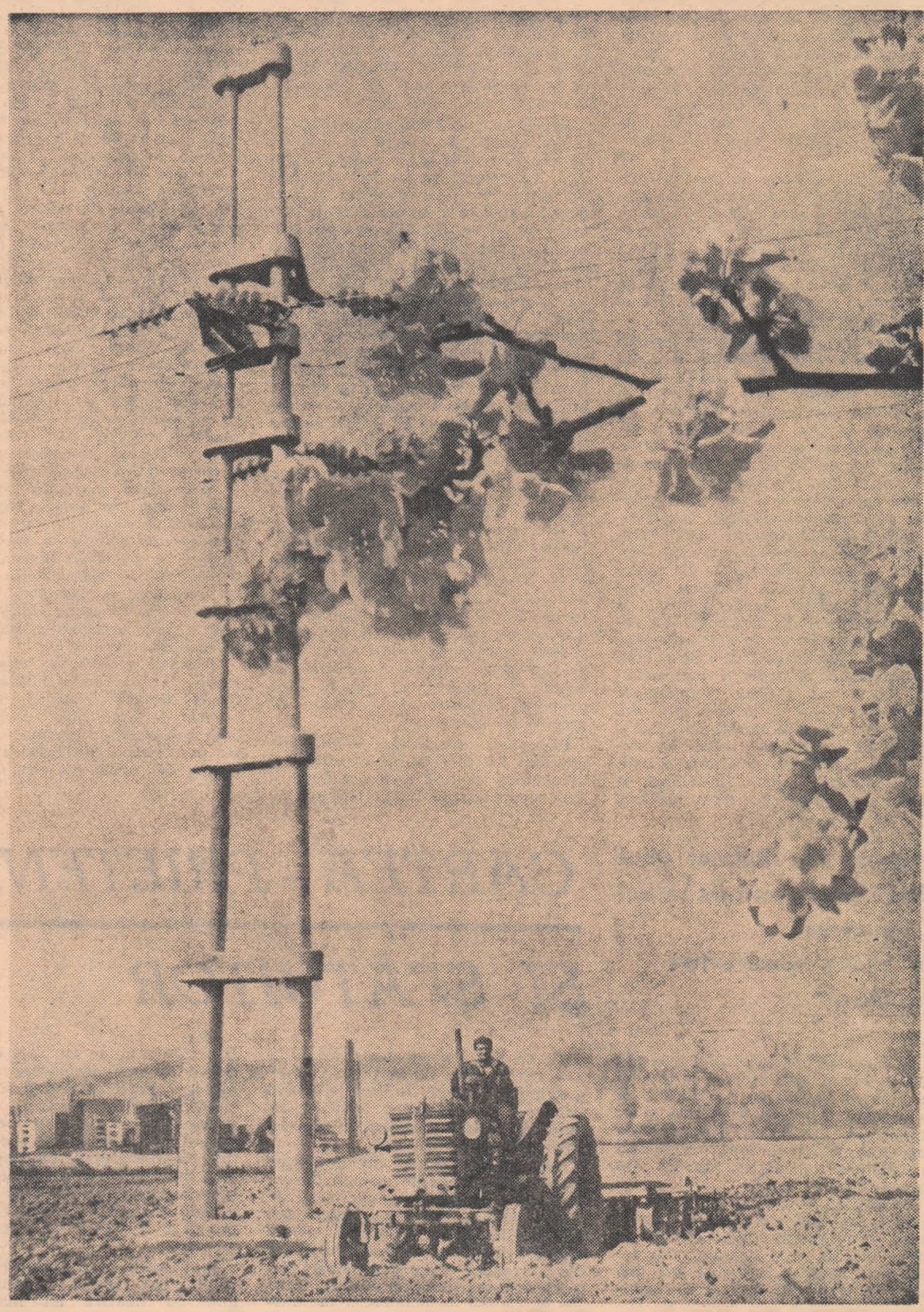

FLORI
Fotomontaj
T. Ioaneș

ÎNTÎI MAI

Muncitorii orașului urcau în fiecare an în poiana din mijlocul pădurii. Sărbătoreau ziua de Întîi Mai. De-a lungul și de-a latul pămîntului în această zi de primăvară se sărbătorea munca, solidaritatea internațională a muncitorilor. În fiecare an, în ciuda tuturor opreliștilor, pădurea proaspăt înfrunzită adăpostea marea sărbătoare. Decenii de-a rîndul, învingînd toate piedicile, într-o lume strîmb alcătuită, hăituiți de copoii poliției, apăsați de mizerie și șomaj, oamenii muncii urcau sus pe deal, în poiană. Nu era un „1 Mai" liber, dar ce forță se manifesta cu acest prilej, ce impetuos marș spre apropiata victorie reprezenta prima zi a lunii mai, ce minunată trecere în revistă! Țin minte o asemenea zi.

Orașul era tăcut. Grupuri de bărbați, femei, copii, urcau pe străduțe, ieșind pe coasta dealului, deasupra orașului, într-o ordine desăvîrșită. Îmbrăcau ce aveau mai bun în casă. Și cîmpul, și pădurea se îmbrăcaseră în haină nouă. Firesc ar fi fost să se audă cîntece, să se încingă jocuri. Se prăznuia doar munca, făuritoarea tuturor valorilor umane, a tuturor frumuseților. Cîntecul vibra în inimi, răsuna în adîncuri. Cuvintele nu puteau fi rostite cu glas tare. Nu era un Întîi Mai liber. Decenii de-a rîndul a fost așa.

Așa țin minte armindenul, bade Vasile. Strîns în chingi, în zornăit de lanțuri.

Dar țin minte și primul Întîi Mai liber, din primăvara neuitată a anului 1945. Fascismul, învins, zdrobit, își trăia ultimele zile. Fiara își da sufletul în propriul bîrlog.

Sus, pe același platou, am ascultat cîntecele muncitorilor. Ceea ce răsunase în adîncuri urca acum spre seninul cerului, mîngîia frunzișul fraged al pădurii, cuvintele se auzeau limpede și aveau o forță de nebiruit.

An de an, sărbătoarea zilei de „Întîi Mai" a însemnat o trecere în revistă a victoriilor poporului eliberat, urcînd treptele noii orînduiri, socialismul. An de an, sub cerul albastru, sub frunzișul ce se răsfăța copilăros și fraged, oamenii muncii înscriau victorii noi.

Și în acest an așa va fi. Pretutindeni, la orașe și sate, sub pomii înfrunziți și înfloriți. Ogorul e arat și semănat, uzine noi, fabrici și blocuri de locuit, victorii noi s-adaugă șirului măreț, încununînd acest Întîi Mai. Așa va fi în toate țările socialismului.

Marea sărbătoare a solidarității muncitorilor din întreaga lume nu e încă pretutindeni o sărbătoare liberă. Nu este liberă în țările occidentului, în America de Nord, nu este liberă în Spania franchistă, unde plutonul de execuție i-a retezat viața marelui luptător comunist, Julian Grimau, nu este liberă în atîtea alte țări aflate încă sub apăsarea sălbaticelor rînduieli capitaliste.

În această zi de mai, prima a lunii, sub revărsarea feerică de culori, lumină, tinerețe, hotărîrea noastră de-a merge înainte e și mai fermă, entuziasmul mai aprins, încrederea e deplină. Va veni și ziua cînd muncitorul, prometeul epocii noastre, nu va mai fi nicăieri înlănțuit, cînd cîntecul său se va înălța liber, ca săgeata ciocîrliei. Și nu-i departe ziua aceea, bade Vasile.

ȘTEFAN LUCA

ÎN ACEST NUMĂR:

- PREMIAȚII CONCURSULUI „BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCȚIEI SOCIALISTE" (pag. 2-a)
- SĂRBĂTOAREA TINEREȚII, de Mihu Dragomir (pag. 4–5)
- PRIN SATE SUCEVENE, de Dragoș Vicol (pag. 4–5)
- Prin țările lumii: REPUBLICA ARABĂ YEMEN (pag. 7-a)

Anul 65 – Seria II
NUMĂRUL 800
Joi 25 aprilie 1963
8 pagini – 15 bani

LĂCAŞE VII DE CULTURĂ

Consfătuirea pe ţară cu directorii caselor de cultură

Instituţii complexe, cu o sferă largă de activitate, casele raionale de cultură ocupă un loc însemnat în ansamblul muncii cultural-educative de masă. Prin cele două atribuţii fundamentale ce le au, de a organiza pe de-o parte o activitate bogată şi atrăgătoare la sediu, iar pe de altă parte de a îndruma din punct de vedere metodic căminele culturale, ele exercită o influenţă însemnată asupra întregii activităţi culturale de masă din cuprinsul raionului.

Recenta consfătuire cu directorii caselor de cultură şi secretarii Comitetelor regionale pentru cultură şi artă se înscrie pe linia preocupării permanente a Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă de a ridica pe o treaptă superioară, la nivelul cerinţelor crescînde, activitatea acestor importante instrumente de culturalizare a maselor.

Referatul **„Unele probleme privind activitatea caselor de cultură în etapa actuală"** prezentat la consfătuire de tovarăşa Cornelia Filipaş, secretar al Consiliului Aşezămintelor Culturale, şi discuţiile purtate, au dezbătut multiplele probleme ale acestor instituţii în lumina exigenţelor sporite ale oamenilor muncii faţă de manifestările culturale, cerinţelor noi şi condiţiilor prielnice create acestei activităţi, ca urmare a încheierii colectivizării agriculturii. Consfătuirea a acordat o atenţie deosebită şi muncii desfăşurate de casele de cultură la centrul de raion, orientării conţinutului acestei activităţi şi lărgirii sferei ei de cuprindere. În cadrul dezbaterilor au fost relevate succesele înregistrate de casele de cultură în organizarea la sediu a unei activităţi bogate şi variate, discutîndu-se totodată şi despre unele neajunsuri care se mai manifestă în această direcţie.

Faţă de trecut, cînd majoritatea caselor de cultură au desfăşurat o activitate unilaterală, limitîndu-se doar la prezentarea unor spectacole artistice, azi multe din ele au o activitate multilaterală, devenind instituţii culturale cu adevărat complexe. Case de cultură ca cele din Balş, Odorhei, Sighişoara, Lugoj, Sighet, Alexandria şi altele, au început să desfăşoare o activitate permanentă la sediu şi prezintă cu regularitate manifestări culturale legate de preocupările variate ale oamenilor muncii din centrul de raion.

Paralel cu îmbunătăţirea activităţii la centru, casele de cultură au obţinut succese însemnate şi în munca metodică. La consfătuire au fost apreciate iniţiativele în acest domeniu şi frumoasa activitate a multor case de cultură care au organizat la căminele culturale manifestări model, eficiente. Aşa de exemplu, Casa de cultură din Hîrşova a iniţiat o ştafetă culturală intitulată „Pentru 5 000 kg porumb boabe la hectar" cu un itinerar cuprinzînd numeroase gospodării colective, în cadrul căreia s-au organizat zile în şir acţiuni interesante, convingătoare (expuneri, lecturi, jurnale vorbite, seri de calcule, programe artistice) axate pe această problemă. În raionul Alexandria au fost extinse „Zilele de odihnă ale colectiviştilor" cu prilejul cărora, în sate şi în comune, se desfăşoară ample manifestări culturale. La Medgidia şi Cernavodă s-a iniţiat pe grupe de comune şi sate un schimb permanent de manifestări culturale între cămine şi biblioteci. Directorul casei de cultură din Piatra Neamţ a relatat despre „Jurnalul foto-sonor" care înfăţişează colectiviştilor din diferite comune, cu ajutorul epidiascopului, aspecte fotografice din gospodării fruntaşe. În cadrul acestui jurnal se poate asculta, înregistrat pe bandă de magnetofon, cuvîntul unor preşedinţi despre succesele obţinute de gospodăriile respective.

Prezentînd concluziile consfătuirii, tovarăşul Ion Moraru, vicepreşedinte al Comitetului de Stat pentru Cultură şi Artă, a subliniat rolul important pe care îl au casele de cultură în ansamblul muncii culturale, contribuţia pe care ele trebuie să o aducă la vasta operă educativă desfăşurată de partid în ţara noastră. Referindu-se la cele două sarcini fundamentale ale acestor instituţii, vorbitorul a arătat că ele sînt deopotrivă de importante şi, ambelor activităţi, atît celei de la sediu cît şi muncii metodice, trebuie să li se acorde atenţia cuvenită. Activitatea la sediu trebuie în aşa fel desfăşurată ca ea să transforme aceste instituţii în lăcaşe vii de cultură, cu o activitate bine orientată şi atrăgătoare, cu o largă sferă de cuprindere în care toate categoriile de oameni ai muncii din localitate să găsească manifestări care să răspundă interesului şi preocupărilor lor. Relevînd succesele obţinute de casele de cultură în îndrumarea metodică, vorbitorul a arătat că această activitate trebuie să devină din ce în ce mai competentă, ştiinţifică şi specializată, cu obiective clare, care să ajute la răspîndirea experienţei înaintate în munca culturală de la sate. Îndrumarea metodică trebuie strîns legată de conţinutul muncii pe care o desfăşoară aşezămintele culturale de la sate, să ajute la consolidarea şi întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, la dezvoltarea conştiinţei socialiste a colectiviştilor. În munca metodică — s-a arătat în concluzii — n-au ce căuta formalismul (îndrumarea exclusiv prin scrisori) şi metodele birocratice, care transformă pe îndrumătorii metodişti în inspectori înregistratori. Căminele culturale cer un ajutor calificat, materializat prin organizarea unor acţiuni şi manifestări concrete.

Abordînd problemele importante ce se pun în faţa acestor instituţii în perioada actuală, mijlocind un rodnic schimb de experienţă, consfătuirea a adus o contribuţie însemnată la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a activităţii caselor de cultură din ţara noastră.

R. I.

CARTEA - PRIETEN ŞI SFĂTUITOR

Analiza rezultatelor celui de-al doilea concurs bienal „Biblioteca în slujba construcţiei socialiste"

În raportul prezentat la Congresul al III-lea al partidului s-a indicat ca fiecare aşezămînt de cultură să desfăşoare o activitate bogată şi atrăgătoare, menită să contribuie la formarea şi dezvoltarea conştiinţei socialiste a oamenilor muncii din ţara noastră.

Pe această linie bibliotecile din reţeaua aşezămintelor culturale au început să se afirme tot mai mult în viaţa satelor şi a oraşelor, au început să aibă o influenţă tot mai mare în rîndurile maselor. Aprecierea aceasta a fost făcută de curînd în cadrul consfătuirii ce a avut loc la Bucureşti cu bibliotecarii regionali, raionali şi comunali, precum şi cu secretarii comitetelor regionale de cultură şi artă, în cadrul căreia s-au analizat rezultatele celui de al doilea concurs bienal „Biblioteca în slujba construcţiei socialiste".

În darea de seamă prezentată de tovarăşul Dumitru Boriga, preşedintele Consiliului Aşezămintelor Culturale, s-a arătat că cele 8.000 de biblioteci antrenate în cel de al doilea concurs bienal, au adus o contribuţie sporită la realizarea sarcinilor care au stat în faţa poporului nostru. Preocupîndu-se de lărgirea continuă a sferei de cuprindere a maselor în activitatea cu cartea, de atragerea unui număr cît mai mare de oameni legaţi de procesul de producţie şi de permanentizarea lor ca cititori, ca şi de îmbunătăţirea metodelor de îndrumare a lecturii cărţilor, bibliotecile au obţinut rezultate frumoase. Zeci de bibliotecari din regiunile Braşov, Banat, Iaşi, Crişana şi altele, au desfăşurat o muncă entuziastă, mărind numărul de cititori şi sporind numărul cărţilor împrumutate. Ca urmare a acestei munci entuziaste şi pasionate, numărul cititorilor înscrişi în bibliotecile din reţeaua aşezămintelor culturale s-a ridicat anul trecut la 4.546.000, ceea ce înseamnă că fiecare al patrulea locuitor al ţării noastre frecventează una dintre aceste biblioteci. Faţă de concursul anterior, care a avut loc acum doi ani, numărul cititorilor a crescut cu peste 600.000, iar cel al cărţilor citite a ajuns la cifra de 38.171.000, înregistrînd o creştere de peste 7.500.000 volume. De asemenea, indicile general de citire s-a ridicat în această perioadă de la 7,7 la 8,6.

Succesele obţinute în atragerea unui mare număr de oameni la lectură, în creşterea numărului de cărţi citite, se datoresc faptului că bibliotecile şi-au legat mai strîns activitatea de sarcinile de producţie ale cititorilor. Cele mai multe biblioteci şi-au subordonat activitatea lor sarcinilor economice şi de producţie ale gospodăriilor agricole colective. Multe biblioteci îşi întocmesc planul de activitate ţinînd seama de sarcinile şi de planul de producţie ale gospodăriei colective şi organizează variate manifestări de masă cu cartea ca: recenzii, prezentări de cărţi, consfătuiri pe marginea cărţilor agricole şi zootehnice, seri de întrebări şi răspunsuri, concursuri „Cine ştie, cîştigă", expoziţii şi standuri de cărţi etc. În practica multor biblioteci a devenit uzuală metoda de a întocmi planuri de lectură individuală şi fişe bibliografice pentru preşedinţi, brigadieri, şefi de echipă şi pentru colectiviştii din diferitele sectoare ale gospodăriei. Biblioteca raională din Rîmnicu-Sărat a iniţiat anul trecut un concurs de citit pe brigăzi, ceea ce a determinat ca din cei 1.480 de brigadieri şi şefi de echipe din raion, 1.276 să devină cititori ai bibliotecilor comunale şi săteşti.

Biblioteci regionale ca cele din Bacău şi Bucureşti, au organizat acţiuni model cu cartea la bibliotecile din comune, pe care le-au transformat în schimburi de experienţă.

Dacă la consfătuire s-a apreciat faptul că cel de al doilea concurs bienal „Biblioteca în slujba construcţiei socialiste" a marcat o reală îmbunătăţire a muncii cu cartea, în acelaşi timp s-a constatat şi o serie de lipsuri ce se mai manifestă în această activitate. În unele biblioteci din regiunile Hunedoara, Mureş-Autonomă Maghiară, Dobrogea, există încă rămîneri în urmă în privinţa atragerii oamenilor la citit. În multe comune sau sate munca cu cartea se mai desfăşoară la întîmplare, cititorii nefiind îndrumaţi să citească cărţile cele mai apropiate de munca lor. De asemenea, în munca de îndrumare metodică se mai păstrează unele tendinţe de formalism şi birocratism. Mai sînt încă biblioteci raionale care îşi limitează munca de îndrumare doar la expedierea unei scrisori sau recomandări metodice.

În concluziile consfătuirii s-a arătat că aceste practici trebuie să dispară cît mai curînd. Bibliotecarii sînt chemaţi să facă în continuare eforturi sporite pentru atragerea de noi cititori, pentru popularizarea cunoştinţelor politice, ştiinţifice, agrotehnice şi de cultură generală în rîndurile maselor largi de oameni ai muncii. Învăţămintele celui de al doilea concurs bienal trebuie să stea la baza activităţii fiecărui bibliotecar, pentru a obţine realizări şi mai însemnate în viitor.

M. C.

PREMIATII CONCURSULUI „BIBLIOTECA ÎN SLUJBA CONSTRUCTIEI SOCIALISTE"

Biblioteci regionale

Premiul I în valoare de 10 000 lei : Biblioteca Regională Iaşi; **Premiul II** în valoare de 6 000 lei : Biblioteca Regională Banat ; **Premiul special** în valoare de 6 000 lei : Biblioteca Regională Bacău.

Biblioteci regionale, orăşeneşti şi populare

Premiul I în valoare de 3 000 lei : Biblioteca raională Rîmnicu-Sărat : **Premiul II** în valoare de 2 000 lei : Biblioteca raională Măcin; **Premiul III** în valoare de 1 500 lei : Biblioteca raională Vaslui ; **Opt menţiuni** a 1 000 lei fiecare bibliotecilor raionale : Arad, Aiud, Beiuş, Dorohoi, Odorhei, Roman, Satu-Mare, Sebeş.

Biblioteci comunale

Două premii I a 2 000 lei fiecare bibliotecilor comunale : Catanele (Oltenia) şi Vînători (Bacău); **Patru premii II** a 1 500 lei fiecare bibliotecilor comunale : Cristian (Braşov), Iernut (Mureş-Autonomă Maghiară), Urecheşti (Galaţi) şi Jurilofca (Dobrogea); **Opt premii III** a 1 000 lei fiecare bibliotecilor comunale : Arbore (Suceava), Dragalina (Iaşi), Dumitreşti (Ploieşti), Gliganu (Argeş), Nimigea de Jos (Cluj), Peretu (Bucureşti), Petreşti (Hunedoara), Suciu de Jos (Maramureş) ; **11 menţiuni** a 500 lei fiecare bibliotecilor comunale : Ardud (Maramureş), Avrig (Braşov), Bethausen (Banat), Buciumeni (Galaţi), Dărmăneşti (Ploieşti), Godineşti (Oltenia), Lazuri de Beiuş (Crişana), Miercurea (Hunedoara), Pantelimonul de Sus (Dobrogea), Ponor (Cluj) şi Racoviţa (Argeş).

Biblioteci săteşti

Două premii I a 1 000 lei fiecare bibliotecilor săteşti : Bilieşti (Galaţi) şi Babşa (Banat); **Patru premii II** a 800 lei fiecare bibliotecilor săteşti : Izvoarele (Ploieşti), Mădăras (Maramureş), Mihai Bravu (Bucureşti) şi Nisipari (Dobrogea); **Opt premii III** a 500 lei fiecare bibliotecilor săteşti : Cristeştii Ciceiului (Cluj), Doştat (Hunedoara), Glina (oraş Bucureşti), Hodac (Mureş-Autonomă Maghiară), Ruginoasa (Bacău), Socrujeni (Suceava), Străjeştii de Jos (Argeş) şi Vulcan (Braşov); **10 menţiuni** a cîte 400 lei fiecare bibliotecilor săteşti : Budeşti (Maramureş) Brezniţa-Ocol (Oltenia), Cadea (Crişana), Fărcaşul de Sus (Oltenia), Lespezi (Bacău), Podul Doamnei (Bucureşti), Priponeşti (Galaţi), Săhăteni (Ploieşti), Valea Mare (Argeş), Valea Seacă (Dobrogea).

În afara premiilor în bani s-au mai acordat şi premii în obiecte. Astfel, bibliotecile regionale Cluj şi Galaţi au primit cîte un magnetofon, biblioteca regională Dobrogea un televizor, iar biblioteca regională Braşov un aparat de radio.

ÎN BIBLIOTECĂ

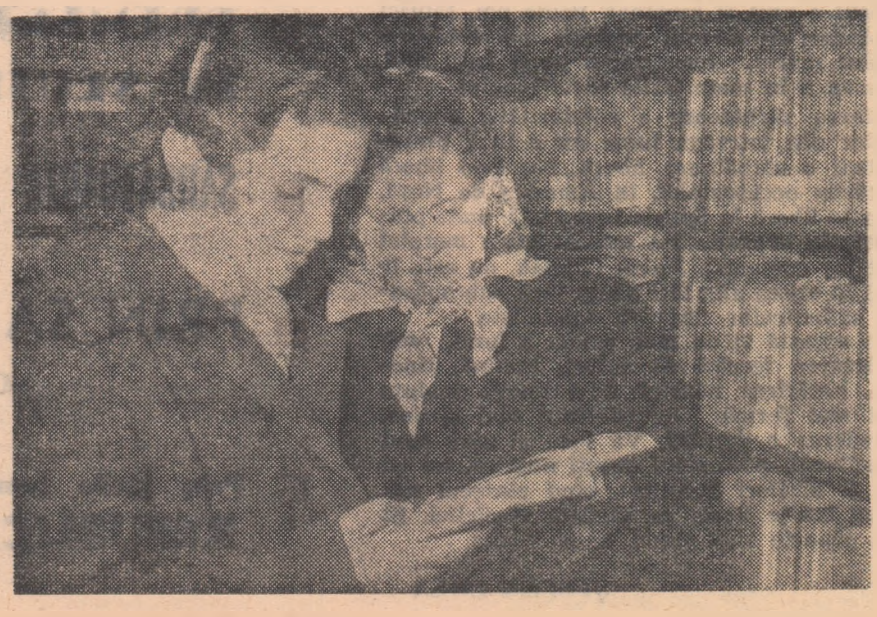

TINEREȚE

VEȘTI DE LA CORESPONDENȚI • VEȘTI DE LA CORESPONDENȚI • VEȘTI DE LA CORESPONDENȚI

Atent la tot ce se petrece în jurul său, participant activ la evenimentele vieții, corespondentul voluntar, acest cronicar al vremurilor noi, știe să aleagă cu grijă faptele cele mai semnificative și folositoare cărora caută să le dea apoi viață prin cuvîntul scris. Din noianul acestor însemnări am ales cîteva întîmplări, care se referă la tineretul de azi.

Iarna era pe sfîrșite. Razele soarelui timide încă topeau ultimele petice de zăpadă. Pe Dunăre, podul uriaș de gheață s-a spart în sute de sloiuri care au pornit vijelios înaintarea. Pe un mic ostrov se găseau 200 de oi ale gospodăriei colective din Seimenii Mari. Apele creșteau necontenit amenințînd să inunde ostrovul. De trecere înspre sat nici vorbă. Sloiurile mari nu dădeau posibilitate nici unei ambarcațiuni să se apropie de locul inundației. Pericolul strivirii era evident. Un om, sărind din bloc în bloc ar fi putut străbate cei 200 de metri pînă la mal și astfel s-ar fi salvat. Dar animalele? Ce pagubă ar fi însemnat pentru colectiviști pierderea a 200 de mioare.

La lucrul acesta s-a gîndit și utemistul Ion Filip cînd a hotărît să rămînă în mijlocul apelor înfuriate. Animalele trebuiau salvate. În mijlocul ostrovului se afla un grind mai înalt. Mai mult pe brațe a reușit să le transporte acolo și apoi a așteptat. Trei zile și trei nopți a tot stat ca apele vijelioase ale Dunării să se mai liniștească și sloiurile să se mai împuțineze. După trei zile, un remorcher a reușit să pătrundă pînă la ostrov și să salveze animalele și pe curajosul lor păzitor.

Întrebat cum de s-a hotărît să rămînă pe ostrov, el a răspuns simplu: „Oile sînt ale noastre ale tuturor. Toți am muncit pentru ele. Și apoi, nu am făcut mare lucru. Oricare colectivist ar fi procedat la fel".

Pe utemista Sidonia Munteanu am cunoscut-o la căminul cultural. Era în mijlocul unui grup de oameni care discutau cu însuflețire.

— Sidonia, tu ce zici? — o întreabă cineva.

— Eu zic că-i bine. Dar parcă mai trebuie făcută o modificare la text. Se spune în el că în ultimii ani la noi la Sîntandrei s-a făcut electrificarea, că s-a radioficat comuna, că avem școală de 8 ani, dispensar și atîtea altele... Dar mai lipsește ceva.

Și tînăra colectivistă începe să-și spună părerea. Cuvintele ei trădează pasiune. Cere să se vorbească mai mult despre oameni, de fruntași. Doar gospodăria are mulți dintre aceștia. Juga Haida, Petru Crișan, Ion Popa, Sofia Huet sînt doar cîțiva. Ei sînt din acei care au făcut să sporească fondul gospodăriei. „Despre oameni și munca lor trebuie să cîntăm mai mult în programul brigăzii artistice de agitație", spune cu însuflețire Sidonia. Cînd vorbește, toată fața i se îmbujorează. Trăiește intens tot ceea ce spune. Îi cunoaște bine pe fruntașii gospodăriei. Doar și ea se află printre ei. O recomandă cele 412 zile-muncă realizate de ea anul trecut, faptul că este printre cele mai pricepute îngrijitoare din sectorul zootehnic. De aceea, alcătuirea unui nou text al programului brigăzii artistice de agitație este de neconceput fără ea. Sfatul ei e întotdeauna binevenit.

Seara s-a lăsat alene peste sat. Stelele luminează feeric ulițele largi ca niște bulevarde. Prin geamurile mari ale căminului cultural pătrunde un zvon abia perceput de muzică. Intrăm. În acordurile unui vals, perechi de tineri se învîrtesc grațios în vîrtejul dansului. Nu este un bal obișnuit, ci o „Joie a tineretului". Din cuvîntul tovarășului Ionel Sîrbu, directorul căminului cultural din Smîrdioasa, regiunea București, aflăm că aceste manifestări atît de îndrăgite de tineri, pe lîngă scopul educativ-instructiv pe care îl urmăresc, constituie și un minunat prilej de destindere.

Programul acestor „Joi ale tineretului" organizat la căminul cultural din Smîrdioasa este variat și judicios întocmit. El cuprinde teme interesante ca: modul de comportare în societate, la locul de muncă, întrebări și răspunsuri, urmate toate de jocuri distractive. Mult apreciate de tineri sînt spectacolele muzicale și cele satirice. A intrat de-acum în tradiție spectacolul muzical: „Poftiți la dans". Tema: combaterea dansului decadent și a atitudinii unor tineri care denaturează și degradează frumusețea dansului. Prin prezentarea în antiteză cu dansul denaturat a dansului corect și a frumoaselor noastre jocuri populare, tinerii din comuna Smîrdioasa au prilejul să se convingă de frumusețea folclorului nostru și să învețe cum să se comporte în societate.

(Din scrisorile trimise de NICU BONCOTĂ, PETRU JURCONI și IONEL TRIFU)

Taraful căminului cultural din Preasna, raionul Lehliu

COLABORARE RODNICĂ

Ați văzut vreodată o casă fără temelie sau o pasăre care să zboare fără aripi? Firește că nu. Ar fi cu neputință. La fel de necesară ca temelia pentru casă sau ca aripile pentru pasăre este pentru căminul cultural colaborarea cu gospodăria colectivă. În comuna Săveni, raionul Feteești, această colaborare se realizează pe diferite planuri și se manifestă printr-o bogăție de forme.

În consiliul de conducere al căminului

O listă prinsă pe perete, în biroul lui Alexe Anghel, directorul căminului, ne permite să aflăm imediat componența consiliului de conducere al căminului cultural. Din el fac parte printre alții președintele gospodăriei, Eroul Muncii Socialiste Ilie Crăciun, șeful contabil Ion Dumitru, brigadierul Ion Ursache și secretarul comitetului U.T.M. al colectivei, Alexandru Profirescu. După cum se vede gospodăria este bine reprezentată numeric în consiliul de conducere al căminului. Dar valoros este faptul că nu-i vorba de o simplă reprezentare numerică, ci de o participare activă. În cadrul ședințelor trimestriale pe care le ține consiliul, atît pentru analiza muncii cît și pentru stabilirea planului de activitate, acesta face propuneri menite să canalizeze manifestările culturale spre principalele probleme ale gospodăriei colective. Astfel, brigadierul Ursache a dat sugestia să se facă o expoziție cu grafice și cărți privind obținerea unor recolte de 5 000 kg porumb la hectar. Propunerea a fost înscrisă în plan.

Tineretul gospodăriei

O altă propunere a venit din partea tovarășului Ilie Crăciun, care de altfel a și tradus-o în fapt.

Înainte de declanșarea campaniei agricole din primăvara aceasta, președintele gospodăriei s-a întîlnit la cămin cu tinerii din brigăzile de cîmp și din brigada tractoriștilor. Le-a vorbit despre pregătirea solului pentru însămînțări și despre întreținerea atelajelor.

Întîlnirea amintită face parte dintr-un întreg șir de manifestări organizate de căminul cultural cu scopul de a contribui la educarea tineretului în spiritul muncii, precum și pentru a populariza acțiunile frumoase ale acestuia.

Zilele trecute, în cadrul „Joii tineretului" am putut afla din expunerea profesoarei Maria Mărculeșteanu despre cîteva fapte demne de laudă ale tinerilor din comună. Aceștia au reușit să strîngă în primul trimestru al anului 5 000 kg fier vechi și au transportat 4 200 tone gunoi de grajd. De asemenea, tineretul își aduce din plin contribuția și la înfrumusețarea comunei care în aceste zile de primăvară își îmbracă o haină cum n-a avut nicicînd. Se așterne balast pe șoseaua principală, unde praful își trăiește ultimele învolburări, iar pe marginea trotuarelor se plantează puieți și se sădesc flori.

Aproape că nu există săptămînă în care să nu se organizeze manifestări pentru tineret. Concursul pe tema creșterii viermilor de mătase sau expunerea despre munca fetelor care lucrează la puierniță ne arată că temele nu au fost alese întîmplător, ci după o consultare cu conducerea gospodăriei colective, care a prevăzut dezvoltarea acestor sectoare.

Dar numai problemele de producție constituie obiectul manifestărilor destinate tineretului? La această întrebare ne răspunde secretarul comitetului U.T.M., Alexandru Profirescu, care este și membru în consiliul de conducere al căminului: „Ne interesează firește și felul în care muncesc tinerii, dar și modul în care se poartă în societate. Iată de ce s-a prevăzut în planul căminului o seamă de expuneri despre raporturile de prietenie între băieți și fete (o expunere pe această temă s-a ținut) și despre respectul față de vîrstnici".

Se văd roadele

Strînsa colaborare între cămin și colectivă oferă activiștilor culturali un bogat material de viață. Programele brigăzii artistice de agitație își trag seva din faptele petrecute zi de zi la gospodăria colectivă.

Colectivul de creație, din care fac parte Anghel Alexe, directorul căminului, profesoara Maria Nițică și învățătoarea Florica Dinu, are ca principal loc de documentare — gospodăria colectivă. Stînd de vorbă cu brigadierii, cu șefii de echipă, ei află numeroase exemple interesante pe care apoi le îmbracă în versuri și cîntece pentru a le prezenta pe scenă.

Dacă programul brigăzii se termină o dată cu căderea cortinei, exemplele date și în special cele critice continuă să stea în atenția conducerii gospodăriei și a căminului. Discutîndu-se cu cei criticați de brigadă, aceștia au reușit — în timp — să se îndrepte. Să-l luăm de exemplu pe Constantin Dumitru. Cînd a fost criticat de pe scena căminului pentru că chiulește de la muncă, firește că nu s-a simțit prea bine. Încet, încet a fost făcut să înțeleagă că altu-i rostul vieții, iar astăzi îl aflăm printre tinerii harnici din brigada de construcții.

Acest caz ne arată eficacitatea manifestărilor culturale atunci cînd ele sînt bine organizate și ecoul pe care-l au în viața gospodăriei colective.

Căminul este locul în care se dezbat prin diverse forme ale muncii culturale, toate problemele gospodăriei colective. S-au organizat seri în cinstea fruntașilor și jurnale vorbite în care erau popularizate cifrele de plan privind dezvoltarea colectivei. Aici la cămin a făcut adesea expuneri inginerul agronom Ion Anghel, iar în cadrul bibliotecii sau la sectoarele de muncă inginerul zootehnic Vasile Iordache a popularizat numeroase broșuri de specialitate.

★

Venind la Săveni, căruțașul care te aduce de la gara aflată la cîțiva kilometri, îți arată de pe culmea dealului o clădire mare: „Vedeți, acela este căminul cultural pe care noi, sau mai bine zis colectiviștii din brigada de construcții l-au făcut în numai cîteva luni". Vizitînd căminul, afli că tot ce e aici, de la magnetofon și televizor pînă la scaune și cortină a fost cumpărat din fondul cultural al gospodăriei. Cunoscînd activitatea culturală îți poți da seama că ea își datorește succesele colaborării strînse dintre conducerea căminului și cea a gospodăriei colective.

A. CROITORU

SĂMÎNȚĂ NOUĂ

Nestinsa putere a vieții în germen
E bob al nădejdii și-al pîinilor pure.
Răzbate noianul țărînei, la termen,
Cum soarele mugurii-l sparge ușure.

Cu rouă de aur grăuntul se-adapă
Avid de lumină, dă colț către stele
Și cată să lege, crescînd ca din apă,
Străfundul cu-naltul prin spicele grele.

MIRCEA COCIU

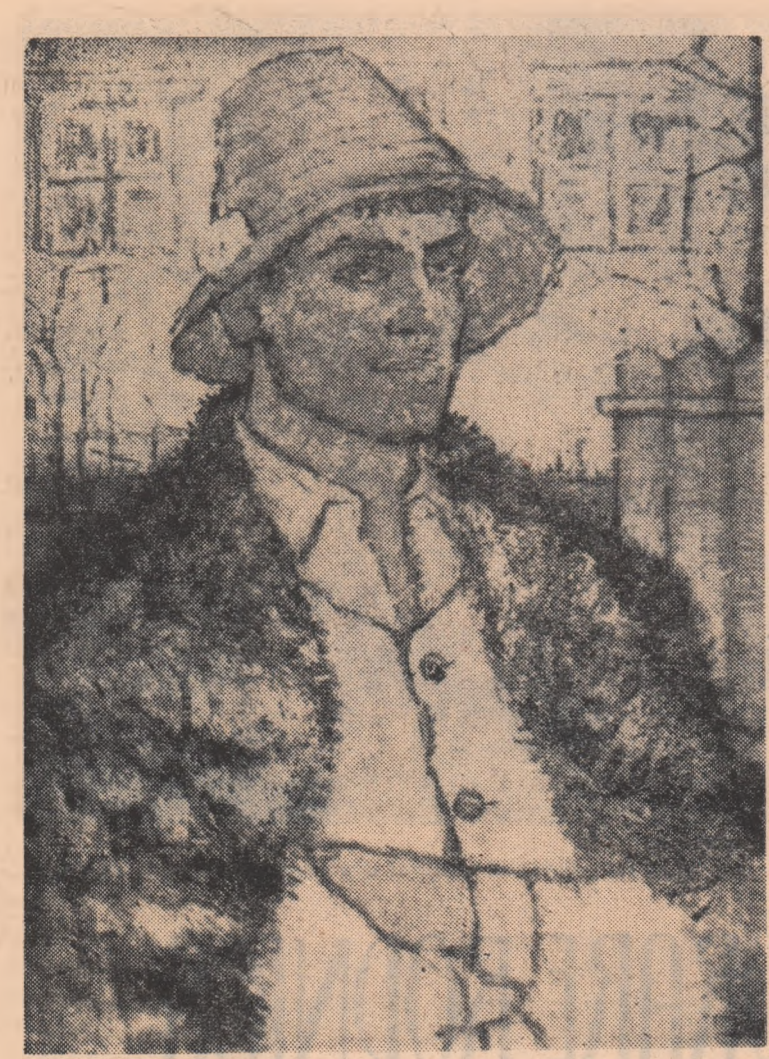

TITINA CĂLUGĂRU — *Tînăr colectivist* (pictură în ulei)

SĂRBĂTOAREA TINEREȚII

Mihu Dragomir

Deși sărbătorită anul acesta, la 2 mai, pentru a doua oară, Ziua tineretului din Republica Populară Romînă a intrat în tradițiile sărbătorilor noastre. Aducînd ecoul nestins al luptelor purtate de uteciști, sub conducerea partidului, această zi — popas de recunoștiință pentru cei dinaintea noastră și prilej de trecere în revistă a succeselor obținute zi de zi — se înscrie ca un simbol al tinereții biruitoare, eliberate de orice obstacole. De obicei, se fac, în asemenea ocazii, comparații între trecut și prezent. Distanțele sînt, însă, astăzi, atît de uluitoare, încît doar operele de artă mai pot reînvia în fața noastră ceea ce a fost. Pentru tînărul muncitor, pentru tinerii care muncesc în marile noastre gospodării agricole de stat sau colective, pentru studenți și elevi, anii dinainte de Eliberare par îndepărtați cu secole. Căile cele mai îndrăznețe sînt deschise din ce în ce mai larg în fața tineretului și gîndul că ei vor fi aceia care vor construi societatea comunistă îi face pe tineri să simtă din plin măreața misiune istorică ce le revine. Privind harta de mîine a țării noastre, așa cum a desfășurat-o partidul, în grandioasele planuri de construcție, noi nu putem să-i privim pe tinerii de azi altfel decît cu admirație și încredere. Pregătiți de multilateralul sistem de educație care leagă strîns munca practică în producție cu studiul științific cel mai înaintat, tinerii, urmînd organizația lor revoluționară sînt de pe acum un sprijin de nădejde al desăvîrșirii construcției socialiste. Mîine, priceperea și talentul lor își vor spune cuvîntul în ansamblul muncii constructive și al treburilor obștești, purtînd mereu mai departe steagul ce le-a fost încredințat. Am auzit deseori spunîndu-se, de către cei mai în vîrstă: De ce nu sînt astăzi tînăr! Nu este, în această dorință, numai firească nostalgie după vîrsta de aur a tinereții, ci mai ales regretul de a nu fi apucat aceste zile ale tinereții, minunatele condiții în care se dezvoltă astăzi tineretul nostru. De aceea, la sărbătorirea Zilei tineretului, participă, deopotrivă, tinerii și vîrstnicii, toți cei ce asigură tinerețea patriei noastre. Și, ca în tulburătorul simbol al străvechiului nostru basm, simțim cu toții că partidul a asigurat poporului nostru mult rîvnita „tinerețe fără bătrînețe"...

ANII MEI

Anii mei seamănă cu un zbor de cocori
Cu un surîs cald de flori
De toate culorile.
Anii mei duc pe umeri zorile.
Seamănă cu grînele — foșnitoarele
Care visează soarele,
Care suie împovărate de spice;
Anii mei caută cerul să-l despice.
Vîrstele mele sînt coloane drepte
De lumini și de visuri cu nesfîrșite trepte.
Seamănă cu drumul pînă la stele
Vîrstele mele.
Seamănă cu visul atîtor oameni
Cu un zbor de porumbei,
Anii mei.

ILEANA ROMAN

PRIN SAT SUCEVENE

de

Dragoș

Am poposit nu demult prin cîteva sate pe care le cunosc de foarte multă vreme. Se înșiră, mai toate, pe șoseaua ce duce de la Suceava la Vatra Dornei, dezvăluindu-și rînd pe rînd frumusețile și bogățiile pe care poate, înainte vreme nici n-au îndrăznit a le visa.

Iată Ilișeștiul, de pildă. Stătea gîrbovit, bietul, sub acoperișuri vechi, moșnegește. În ferestruicile cît pumnul, abia licărea lumina lămpilor cu gaz. Doar în centru avea niște clădiri mai arătoase: cîteva prăvălii, primăria. Pe atunci Ion Sărmanu era așa precum îl recomanda numele: sărman lipit. Și, de bună seamă, analfabet. Om strîmtorat între sărăcie și superstiție, între nevoie și neștiință. Pe atunci, ochii lui Ion Sărmanu nu puteau privi departe, adică mai departe de haturile peticului său de pămînt. Viața i se scurgea într-o continuă invocare zadarnică a lutului sărac. Și lutul, sărăcind și el, an de an, nu-i dădea niciodată rîvnitul răspuns.

Astăzi Ion Sărmanu nu mai umblă cu ochii în pămînt. Și asta pentru că nici el, nici Ilișeștiul, nu mai sînt ce-au fost. Iată, pămîntul s-a lărgit, din zare în zare. Privirile oamenilor s-au desprins dintre haturi și s-au risipit pe larguri. Și largurile foșnesc bogat sub seninul cerului și al vremii. De mai bine de zece ani, la Ilișești se construiește pe capete: case noi, instituții, complexe gospodărești. S-a dus vremea caselor moșnegești și a grajdurilor în trei pari. Azi vezi case cu ferestre mari, cu acoperișuri de tablă, cămin cultural larg, restaurant, bibliotecă; în vale, clădirile moderne ale Gostatului, și mai încolo, construcțiile gospodăriei colective.

Șosea asfaltată, lumină electrică, radioficare... Acesta e Ilișeștiul de astăzi. Și în acest nou Ilișești, firește că și Ion Sărmanu este altul. Un om bogat. Pentru întîia oară în viața lui și pentru totdeauna, bogat. În ce constă bogăția? Iată: colectivistul Ion Sărmanu nu mai invocă pămîntul să-i dea, ci îi smulge recolte mereu mai îmbelșugate, muncindu-l „după carte". Fiindcă Ion Sărmanu știe carte acuma și nu doar atît cît îi trebuie omului să iscălească. Ion Sărmanu își pune ochelarii pe nas și discută despre cărți și scriitori, ca profesorii. Nu exagerez de loc! Într-o lună și ceva a citit 22 de cărți... „Sînt colectivist vechi și om destul de în vîrstă... Trebuie să țiu pasul cu agrotehnica și cu cultura. Altfel nu m-aș putea numi colectivist". Sînt cuvintele lui... Vă dați seama ce bogat e omul acesta, dincolo de sacii de grîu și de porumb din celar și dincolo de carnetul C.E.C. pe care îl poartă în curea?...

De bună seamă, Ion Sărmanu nu este singurul om bogat din Ilișești. Sînt mulți, foarte mulți ca el, adică toți. Cînd treci pe șoseaua asfaltată, după ce înainte de a intra în sat te-au întîmpinat tarlalele însorite, și dai cu ochii de oamenii acești, cu priviri atît de sigure și hotărîte, îți simți și tu sufletul încărcîndu-se de frumusețe și bogăție.

★

Sadovenii își au așezarea pe-o vale, undeva în stînga apei Moldovei. De pe șoseaua națională, comuna lor cu acoperișuri de țiglă roșie și șindrilă albă, se oferă privirilor cu o tulburătoare frumusețe. Comună de munte, Sadova cunoaște miresmele puternice ale fînețelor și pășunilor, oglinzile pîraielor limpezi, zvonul cirezilor și turmelor. Așadar, o așezare de crescători de animale, și de forestieri, o așezare pitorească, plină de farmec și totuși... sadovenii încă nu sînt mulțumiți de ea. O vor și „mai altfel" — cum zice președintele sfatului. Adunarea obștească a îmbrățișat numaidecît părerea președintelui. Și, pentru început s-au apucat de sistemati[illegible] șoseaua și au început[illegible] trotuare. Bineînțeles [illegible] trică și cinematogra[illegible] li se pare destul.

— Avem nevoie d[illegible]

— Tovarășe preșe[illegible] ții în problema asta [illegible]

...Canalizare — ce [illegible] cest cuvînt în gura [illegible] și văcari, a doborîto[illegible] a țapinarilor. Canali[illegible] de firesc să-l rostea[illegible] bani și văcari au a[illegible] crescători de vite, o[illegible] tințe zootehnice, iar [illegible] de pădure și țapina[illegible] și funicularişti. A[illegible] pe-o treaptă mai în[illegible] pe treapta aceasta [illegible] înapoi ci numai în [illegible] departe!

Așadar, canalizare[illegible] proaspătă și rece, p[illegible] cătărie, prin furtun[illegible] zarzavat, în cada a[illegible] rosind a cetină, în [illegible] luminat electric, su[illegible] nii ale viteilor nea[illegible]

Canalizare... Izv[illegible] culmile din jur și [illegible] prin cădere natura[illegible] plă în apare[illegible] și [illegible] semnificație.

Sadovenii și-au p[illegible] munca în primăv[illegible] poate că au și înce[illegible] pui strada principa[illegible] tuare, arbori ornam[illegible] apă de argint...

★

Am poposit nu [illegible] sate pe care le cun[illegible] me. Se înșiră, mai [illegible] ce duce de la Suce[illegible] nei. Am ales două [illegible] vi le înfățișez, cu [illegible] deosebite: cu acee[illegible] roditoare și cu ace[illegible] nini, dar și cu fr[illegible] lor lor, a oamenilo[illegible] leagurile țării.

ZI DE MUNCĂ...

1

2

...SEARĂ

4

LA MIHĂEȘTI

Înnoiri

Marile construcţii realizate pretutindeni în ultima vreme cultivă statornic în fiecare dintre noi simţul plăcutului. Asistăm la primenirea substanţială, masivă a peisajului urban şi rural. Prin spaţiul siniliu al oraşelor se rotesc tot mai multe macarale turn, iar cofrajele glisante, o dată coborîte, dezvăluie noi frumuseţi arhitectonice. La sate, colectiviştii îşi fac case noi sau le renovează pe cele vechi. Construcţiile de interes obştesc — şcoli, cămine culturale, magazine şi dispensare — rotunjesc necontenit patrimoniul comunelor. În regiunea Dobrogea, linia aerată şi culorile pastelate ale ansamblurilor de construcţii de pe litoralul Mării Negre au pătruns pînă în inima stepei.

În Topraisar, comună al cărei nume înseamnă „cetate de pămînt" şi unde, în urmă cu două decenii, erau numai cocioabe de paiantă şi bordeie, a fost inaugurat nu demult un impunător cămin cultural. Peste drum, s-au mai ivit între timp un magazin universal şi un restaurant ultramodern. Vechea bodegă, cu podeaua roasă şi îmbibată de motorină, cu mese sordide şi scaune grosolane, cu străvechiul raft pentru ţoiuri şi sticle gătite fără gust cu hîrtie creponată, a rămas alături părăsită, anacronică, cu uşa prinsă într-un drug de fier. Dincoace, în restaurantul nou, consumatorii iau loc pe scaune tapisate cu material plastic, la mese cu picioare zvelte de aluminiu şi cu tăblii strălucitoare. Grătar cu „infraroşii", bar şi instalaţii frigorifice sînt în dotarea restaurantului pe care şi l-au dorit locuitorii fostului sat de ceamur, astăzi cu gospodărie colectivă multimilionară şi cu S.M.T. fruntaş în multe campanii.

La Valea Neagră, unde, după cum ne-a informat secretarul sfatului popular comunal, absolut toate casele sînt noi sau renovate, colectiviştii au avut ambiţia să-şi construiască un cămin cultural „ca un palat". Lăcaşul este într-adevăr splendid şi trebuie spus că localnicii au prestat multe ore de muncă patriotică pentru ridicarea lui.

Satul 23 August de pe litoral număra înainte de 1944 numai trei case învelite cu tablă, toate celelalte fiind cocioabe cu stuf. Astăzi nu mai sînt acolo decît trei case cu stuf, rămase ca piese de muzeu. Trotuarele din dale de beton, rondurile de flori şi gardurile tip sînt toate dovezi ale atenţiei cu care se ocupă colectiviştii de toaleta satului lor.

Din mîndria ca satul natal să capete un aspect civilizat, participarea colectiviştilor la efectuarea lucrărilor gospodăreşti prin muncă patriotică tinde să devină o necesitate unanim înţeleasă.

Sîntem părtaşi cu toţii la răspîndirea frumosului pe un front larg. Drumul către frumos începe din propria noastră casă. Îngrijindu-ne locuinţele, amenajînd spaţii verzi în jurul lor, contribuind la înfrumuseţarea comunei, ne respectăm pe noi înşine. Bunul gust este o cerinţă firească a satului socialist, înnoit din temelii.

N. CULCEA

DISTRACŢII

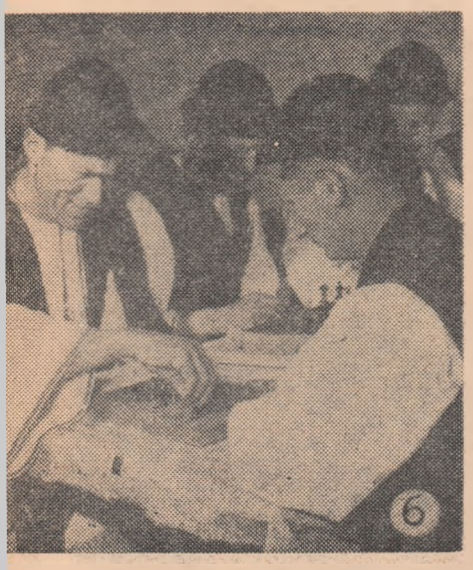

Fotografii de T. IOANEŞ

1. *Pe tarlalele gospodăriei colective din Mihăeşti, raionul Rm. Vîlcea, au început însămînţările din epoca a doua. Tractoristul Gheorghe Diaconu de la S.M.T. Drăgăşani, execută discuirea unei parcele pregătind terenul pentru însămînţarea porumbului.*

2. *Din cele 40 hectare teren rezervate grădinii, o bună parte revin culturii de varză. Iată o echipă de colectiviste din brigada legumicolă, la plantarea verzei timpurii.*

3. *La pepiniera regională Găvana, trupul Căzăneşti, se încarcă duzi cu coroană pentru plantaţii de livezi, terenuri în pantă şi drumuri.*

4. *La bibliotecă, zilnic se perindă numeroşi colectivişti, tineri şi vîrstnici, pentru schimbarea cărţilor împrumutate şi cercetarea ultimelor noutăţi intrate în raft.*

5. *Formaţia de dansuri a căminului cultural s-a clasat la faza intercomunală pe primul loc. Iată-i pe tinerii dansatori în vîrtejul unei hore, la una din repetiţii.*

6. *O partidă de ţintar sau şah este oricînd un minunat prilej de recreere.*

POEŢI AI LUMII CÎNTĂ SOLIDARITATEA INTERNAŢIONALĂ A CELOR CE MUNCESC

EVDOCHIA SANDU — *„Fată cu porumbel"*

Maxim Rîlski (U.R.S.S.)

FRĂŢIA-NTRE POPOARE

Frăţia-ntre popoare nu-i simplă vorbă-n vînt.
Frăţia-ntre popoare înseamnă legămînt,
Un legămînt prin trudă cu soarele de mai
În care rîd copiii şi negri şi bălai.

Frăţia-ntre popoare e cîntul tineresc
Zburînd peste întinderi cu pomi care rodesc,
Şi mese primitoare în tihna din pridvor
Cu jimble rumenite şi vinul în ulcior.

Frăţia-ntre popoare e-n veci nestinsa stea,
E truda ce ne-nalţă, e truda ta şi-a mea,
E marea unduită a lanului de grîu
Şi rîsul cald de fată spre seară la pîrîu.

Frăţia-ntre popoare e cartea dată-n dar
La zilele-nsemnate cu roşu-n calendar,
E creanga încărcată cu florile de măr,
E pacea care-şi spune sublimul adevăr.

Frăţia-ntre popoare e dragoste şi-avînt,
E Lenin ce te-nvaţă, te-ndrumă pe pămînt,
E-n noapte orologiul ce bate în Kremlin
Vestind că-n veci aprinsă e steaua de rubin!

Nazral Islam (India)

SĂRBĂTOARE

Priveşte-n jur. Ce caldă-i întîia zi de mai.
E cum va fi de-a pururi, e-aşa cum o ştiai.
E ziua celor care prin munca lor cinstită
Fac mai frumos Pămîntul, clipită cu clipită.
Ca nimbu-i încunună, lucind, sudoarea frunţii,
Ei schimbă cursul apei, ei pot să mute munţii!
Cu braţul ori cu mintea, trudind, sporind avîntul,
Un singur trup şi suflet sînt ei pe-ntreg Pămîntul!
Priveşte. Mai aprins e pe cer bătrînul Soare
În ziua cea mai dragă a lumii muncitoare!

Walter Lowenfels (S.U.A.)

VIZIUNE

Fenomenal!
Fantastic!
Epocal!...
Aşa s-a scris atunci cînd a ajuns
În Lună, sovietica rachetă.
Şi-apoi acele zboruri pîn' la stele,
Şi omu-n Cosmos, conducînd semeţ,
Cu mîna-i fermă, navele astrale,
Sublimul rod al Muncii creatoare!

Cît aş dori, să văd spre căi stelare
Ţîşnind racheta inimilor noastre,
Vestind de sus, din spaţii necuprinse
Că-ntreg Pămîntul e unit prin Muncă.
Plutind uşoară-n vreme ce răsună
Biruitoare, Simfonia Muncii!

În romîneşte de M. DJENTEMIROV

Brigadierul Nicolae Radu și colectivistul Marin Stoian de la G.A.C. Coșereni, regiunea București, pregătesc corzile viței de vie pentru întinderea ei pe șpalier.

MEREU ÎN ACTUALITATE

DIN ACTIVITATEA UNEI GAZETE DE PERETE

Primii care te întîmpină de cum pășești pe poarta colectivei sînt fruntașii. Te privesc prietenos de după geamul panoului de onoare, invitîndu-te parcă să te oprești măcar o clipă. Sînt patru la număr. Maria Rădac din brigada întîia, Gheorghe C. Spiroiu de la a treia, Aurel Andronic de la a cincea și Gheorghe N. Stăvărache de la a patra. Despre brigada lui Stăvărache aflăm din articolul „Să executăm la timp lucrările de primăvară" că se află deocamdată în frunte. Se spune „deocamdată" pentru că situația poate fi răsturnată de pe o zi pe alta. Forțele, priceperea și hărnicia sînt cam deopotrivă și surprizele nu lipsesc. Articolul atrage atenția însă că brigada a doua se află la coadă. „Pînă cînd ?".

Gazeta de perete a gospodăriei colective din Leordeni și-a cîștigat dragostea și un binemeritat respect din partea fiecărui colectivist. Aici, colectiviștii află despre cele mai noi și semnificative fapte din munca brigăzilor și echipelor. Se fac cunoscute metodele bune de muncă pentru întregirea bagajului de cunoștințe a fiecăruia și se arată căile care duc la belșug de produse, la bunăstare.

În acest an s-a hotărît să se extindă sistemul retribuției suplimentare. Faptul este ilustrat în articolul „Toate forțele pentru consolidarea gospodăriei colective". Se remarcă în articol o judicioasă documentare și competență. Se insistă asupra sporirii producției prin lucrări de calitate și asupra luptei împotriva risipei de zile-muncă. „Retribuția să se facă după muncă și după producția obținută". Consumul mare de zile-muncă nu duce la cîștig ci dimpotrivă. Și autorul conchide : „Economia de zile-muncă și sporirea producției prin lucru de calitate duce nemijlocit la consolidarea gospodăriei și la creșterea valorii zilei-muncă pe gospodărie"

Panoul deasupra căruia s-au scris aceste cuvinte se află alături de gazeta de perete. Sînt prezente aici imagini din realizările a nu mai puțin de 15 gospodării colective și de stat din zece regiuni ale țării. Colectiviștii din Leordeni află că în Dobrogea se vor crește în acest an două milioane și jumătate de păsări, iar colectiviștii din Topalu, aceeași regiune, vor avea la sfîrșitul acestui an 16 500 oi cu lînă fină și semifină. Avînd aceleași preocupări — consolidarea gospodăriei lor colective — colectiviștii sînt dornici să afle tot ce se întreprinde în această privință pe întreg cuprinsul țării și trebuie spus că panoul le satisface această dorință în mod deosebit de sugestiv. Sporirea numărului de păsări în G.A.S. Moțăței-Oltenia. G.A.C. din Ceacu, regiunea București, fermele de vaci din gospodăriile colective : Pechea-Galați, Hărman-Brașov, Pianul de Jos-Hunedoara, ferma de porcine a G.A.C. Biled-Banat și altele sînt prezentate prin fotografii și explicații foarte convingătoare

Împrospătat, periodic la intervale destul de scurte cu cele mai noi date, panoul „Noutăți din agricultura noastră socialistă" pune la îndemîna tuturor un bogat și prețios material faptic, din experiența înaintată a gospodăriilor de stat și colective fruntașe. Ilustrațiile și textul însoțitor dau prilej la discuții, se fac comparații și nu de puține ori pot fi auzite cuvintele : „Sînt puternici, nimic de zis, dar o să-i ajungem și nu peste multă vreme !"

Lotul demonstrativ pentru cultura porumbului cuprinde o suprafață de 20 de hectare. Pe acest lot vor lucra îndeosebi proaspeții absolvenți ai primului an de învățămînt agricol de masă. Colectiviștii socotesc însă necesar să facă și cîteva precizări. Rezultă din cele afirmate că față de anul trecut întreaga suprafață de teren cultivată va constitui lot demonstrativ. Pornesc de la ceea ce este nou în executarea lucrărilor. Grăparea semănăturilor de toamnă este o lucrare pe care în trecut n-au făcut-o. Și tot pentru prima oară colectiviștii din Leordeni folosesc pe întreaga suprafață destinată porumbului hibrizii indicați HD-206, HD-203 și HD-101. Sectorul viticol va avea școală de viță, iar cel legumicol folosește materialul săditor din răsadnițele construite în iarnă.

La începutul fiecărei lucrări se face instruirea pentru aplicarea în practică a cunoștințelor agrotehnice însușite la cursuri. Faptul se confirmă și la gazeta de perete... „Colectiviștii și-au întregit cunoștințele cumulate la cursuri, participînd zi de zi la lucrările pentru înființarea școlii de viță..." scrie Dumitru Sandu în articolul „Se pregătește materialul viticol". Autorul subliniază că pînă la 15 aprilie s-au și altoit 400 000 vițe și evidențiază în această muncă pe soții Ioan și Teodora Boțanu, Ștefan Luca, Marin C. Popescu și alții care se străduiesc să facă lucru de calitate.

La ordinea zilei se află acțiuni pentru întîmpinarea, așa cum se cuvine a zilei de 1 Mai. În cîmp, la vie și la grădina de legume, se muncește pe întrecute. Cu toate capriciile acestei primăveri, colectiviștii au izbutit să încheie lucrările agricole din prima epocă la data de 13 aprilie. În seara zilei de 16 aprilie s-au raportat primele suprafețe semănate cu porumb. În aceeași seară, la sediu, se redacta chemarea la întrecere socialistă între gospodăriile colective din cuprinsul raionului Găești, chemare la care au răspuns și cei din Leordeni. Colectivul gazetei de perete strînge date pentru numărul festiv al gazetei. În primul rînd date despre mersul lucrărilor agricole. Întrecerea între brigăzi a scos la iveală noi exemple de hărnicie, pricepere, dragoste față de avutul comun. Consemnîndu-le, gazeta de perete subliniază hotărîrea colectiviștilor din Leordeni de a întîmpina ziua de 1 Mai cu toate lucrările agricole terminate.

CL. MUNTEANU

ÎNVĂȚÎND DE LA VECINI

300 de vaci cu lapte, 3 200 de ovine și peste 500 porcine — acesta-i efectivul de animale existent la gospodăria colectivă din comuna Șivița raionul Galați. Pînă în anul 1965 el va ajunge la 500 de vaci cu lapte, 4 000 de ovine și 1 500 de porcine.

Sînt cifre grăitoare. În ele desluși semnificația hărniciei și priceperii colectiviștilor din Șivița. De fapt, acest lucru a fost făcut în urmă cu cîteva luni, de un grup de oaspeți, veniți aici la un schimb de experiență pe tema creșterii animalelor.

În fața celor peste 100 de invitați, vicepreședintele gospodăriei, Niculiță Șoimu, a vorbit despre dezvoltarea sectorului zootehnic după care i-a condus la complexul zootehnic. Vizitarea fermelor de animale și în special a celei taurine a stîrnit deopotrivă interes și admirație. „Frumoase vaci, n-am ce zice. Una și una", — spuse unul dintre oaspeți.

— Aveți cu ce vă lăuda, adăugă un colectivist din satul Tămăoani. Dar pe noi ne-ar interesa să știm cum anume ați ajuns la asemenea rezultate.

— Drept să vă spun, la început nu ne-a fost ușor, dar am avut încredere în reușită, — răspunse vicepreședintele. Principala noastră preocupare a fost ca încă din primii ani să oprim vițelele pentru prăsilă proprie. La aceasta s-a adăugat și grija deosebită pentru îngrijirea și hrănirea lor. În acest scop am dat atenție atît asigurării bazei furajere cît și construirii adăposturilor corespunzătoare. Dar experiența ne-a arătat că acest lucru nu e de ajuns. Trebuie să ai și îngrijitori calificați care să aplice metode înaintate. Iată de ce noi ne-am ocupat îndeaproape de permanentizarea și calificarea personalului respectiv. Am ajuns astăzi să avem îngrijitori cu multă experiență și care obțin rezultate frumoase.

Și pentru a exemplifica, vicepreședintele i-a dus pe oaspeți la lotul de viței îngrijit de Gheorghe Năstase. Acesta le-a împărtășit din experiența sa în creșterea vișeilor de la 7 zile, cînd îi ia în primire de la îngrijitorul mulgător, și pînă la 6 luni. La boxe Gheorghe Năstase le-a arătat cum sînt separați viței după vîrste și cum sînt hrăniți și îngrijiți în mod diferențiat. Apoi le-a prezentat programul de hrănire zilnică, explicîndu-le felul cum sînt întocmite „meniurile" de la un stadiu de creștere la altul, urmărindu-se în permanență atît consistența hranei cît și varietatea furajelor folosite. Toate acestea au făcut ca îngrijitorul Gheorghe Năstase să predea mai întotdeauna viței peste greutatea de 150 kg.

— Cînd am luat în primire vișeii, credeam că e o treabă ușoară — le-a spus el. Dar cînd gospodăria m-a trimis la școala de specializare, mi-am dat seama de răspunderea pe care o am, de faptul că de noi, îngrijitorii, depinde dacă în viitor o să avem vaci bune și productive. De aceea, în continuare am căutat să fiu la curent cu tot ce e nou în zootehnie. Am frecventat cu regularitate cursurile învățămîntului zootehnic, am citit broșurile ce mi-au fost recomandate și am participat la manifestările ținute la căminul cultural pe tema creșterii animalelor.

Și la celelalte grajduri îngrijitorii le-au vorbit oaspeților despre necesitatea hrănirii animalelor cu furaje de cea mai bună calitate, despre însemnătatea curățeniei animalului ca și a boxelor, precum și despre importanța adăpării și plimbării la timp.

Oaspeții au luat cunoștință cu interes de metodele colectiviștilor din Șivița în domeniul creșterii tineretului bovin. Ei au însemnat în carnețele amănunte în legătură cu : școlarizarea îngrijitorilor, retribuirea lor în raport cu sporul zilnic de greutate obținut la animale, introducerea evidenței și a selecției.

La acest schimb de experiență și colectiviștii din Șivița au avut de învățat. De pildă, de la brigadierul zootehnic Mihai Gheorghe au aflat ce măsuri au fost luate la gospodăria colectivă din comuna Slobozia-Conachi pentru asigurarea de furaje în cantități corespunzătoare. Astfel, gazdele și-au notat în carnete că în această gospodărie s-a dat o mare atenție alegerii terenurilor pentru culturile furajere. Respectarea cu strictețe a complexului agrotehnic este o altă măsură menită să ducă la producții mari de nutrețuri.

Brigadierului i s-au pus întrebări cu privire la culturile duble. El a arătat că acestea vor fi extinse pe suprafețe mult mai mari decît în anii trecuți și că, pe lîngă toate acestea, se va asigura și o bună întreținere a pășunii. De altfel, pășunea a și fost curățată și îngrășată.

Schimbul de experiență care a avut loc la gospodăria colectivă din comuna Șivița a fost plin de învățăminte atît pentru oaspeți cît și pentru gazde. El a generalizat metodele bune folosite în creșterea animalelor și îndeosebi a tineretului taurin.

M. CHIRCULESCU

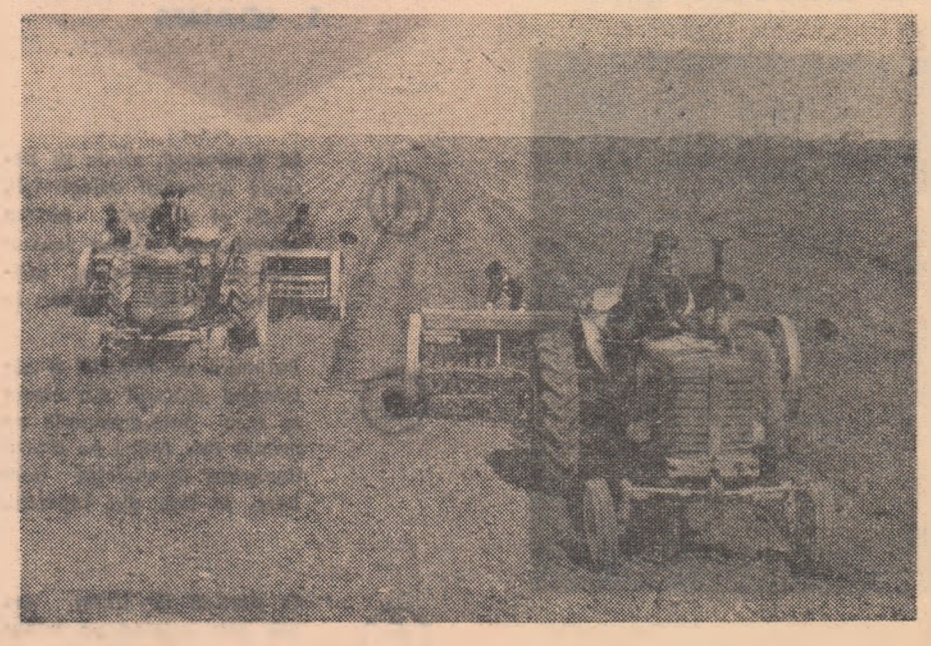

La G.A.S. Leu, regiunea Oltenia, lucrările de însămînțare a porumbului sînt în toi.

Din toată lumea

AGENDA INTERNAȚIONALĂ ● AGENDA INTERNAȚIONALĂ ● AGENDA INTERNAȚIONALĂ

Opinia publică mondială a primit cu adîncă durere și nemărginită indignare vestea asasinării lui Julian Grimau, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Spania. Autoritățile spaniole l-au schingiuit cu bestialitate pe neînfricatul patriot, apoi au încercat să insceneze o „sinucidere" azvîrlindu-l de la o fereastră a Direcției generale a siguranței din Madrid. Grimau a supraviețuit și acestei barbarii, iar autoritățile spaniole s-au răfuit atunci cu el, înscenînd un proces, impunînd o sentință care era dinainte cunoscută — condamnarea la moarte. În ciuda protestelor, în ciuda amplelor acțiuni de solidaritate din întreaga lume, Julian Grimau a fost executat.

În toată lumea, oamenii cinstiți înfierează monstruoasa crimă a autorităților franchiste care, prin uciderea lui Grimau au crezut că vor intimida poporul spaniol. Nu poate fi însă încătușată lupta pentru libertate, nimeni nu poate salva de la pieire odiosul regim franchist, autor al atîtor crime și fărădelegi.

În vederea întîmpinării sesiunii Consiliului N.A.T.O. care va avea loc la 22—24 mai la Ottawa (capitala Canadei) cercurile agresive din S.U.A. își intensifică activitatea în direcția creării „forțelor nucleare multilaterale". La Ministerul de Război al R.F. Germane s-au încheiat tratativele americano-vest-germane, în problemele tehnice „privind dezvoltarea forței nucleare multilaterale a N.A.T.O.". Aflat într-o misiune de „recrutare" de noi aderenți la planul creării „forțelor nucleare multilaterale ale N.A.T.O." Merchant, însărcinat de președintele S.U.A., Kennedy, să ducă tratative cu „aliații", a poposit și la Atena. Din comunicatul final cu privire la convorbirile care au avut loc, reiese că Grecia s-a angajat în principiu în cursa înarmărilor nucleare, lucru criticat vehement de presa greacă.

Ca urmare a disensiunilor parlamentare ce au dus la demisia guvernului Rifai și la dizolvarea parlamentului printr-un decret regal, în Iordania s-a creat o situație încordată. Străzile și piețele principale din capitala Iordaniei sînt ocupate de forțele armate; au loc manifestații și numeroase arestări; în principalele orașe iordaniene a fost declarată starea de alarmă.

La Havana, a avut loc încheierea festivităților cu prilejul celei de a doua aniversări a victoriei repurtate la Playa Giron. La ședința festivă care s-a ținut într-una din cele mai mari săli de teatru din Havana, în prezența a peste 6 000 de persoane, Fidel Castro a vorbit despre uriașa însemnătate a zdrobirii mercenarilor imperialismului la Playa Giron, subliniind necesitatea ca poporul cuban să fie gata oricînd de a apăra patria — dat fiind faptul că imperialiștii nu au renunțat la planurile lor agresive. Fidel Castro a relevat succesele poporului pe calea construcției socialiste, arătînd că: „În prezent sarcina noastră primordială este dezvoltarea economică a țării".

În cadrul sesiunii Comisiei economice O.N.U. pentru Europa, reprezentanți ai R.P. Romîne au susținut discuții interesante și utile cu privire la activitatea diferitelor comitete. Privind activitatea Comitetului pentru problemele agricole, reprezentantul țării noastre, Titus Sinu, s-a referit la importanța încheierii procesului de colectivizare a agriculturii în Romînia, arătînd că „reorganizarea conducerii agriculturii a creat posibilitatea participării directe a celor mai bune cadre de specialitate la elaborarea și traducerea în practică a măsurilor menite să determine creșterea producției agricole". Un alt reprezentant al țării noastre, Iacob Ionașcu, în cadrul discuțiilor cu privire la activitatea Comitetului pentru problemele locuințelor, a vorbit despre volumul de construcții de locuințe în țara noastră și care, raportat la 1 000 de locuitori, situează Romînia printre primele țări din Europa din punct de vedere al ritmului construcțiilor.

Demonstrație a cetățenilor de culoare nord-americani împotriva discriminării rasiale. Pe una din pancarte scrie: „Americanii au colonizat 20 de milioane de negri".

note EXTERNE

Cînd vede un negru, trage cu arma...

...declara, fără sfială, plantatorul sud-african Yorris Burwick. Adus în fața instanței judecătorești din Pretoria, capitala statului rasist Africa de sud, Burwick a recunoscut că a împușcat nouă africani numai pe motivul că „se aflau în bătaia puștii și pentru că erau străini de plantație".

Crimele acestui sîngeros rasist se adaugă lanțului nesfîrșit de orori făptuite de guvernul Verwoerd împotriva populației africane din țară. Trebuie spus că în Africa de sud milioane de negri sînt aruncați în temnițe și lagăre de muncă forțată, sclavajul și violențele cele mai îngrozitoare fiind și astăzi în vigoare. Zilnic numeroși africani sînt schingiuiți, împușcați, spînzurați, arestați, după bunul plac al rasiștilor. „Soarta noastră, a celor 10 000 000 de africani, este tragică — spunea, la Londra, Bușime Aonga, militant progresist sud-african. Noi n-avem nici un drept în afară de acela de a munci pentru rasiști și de a cădea oricînd victime abuzurilor. Relațiile de la noi din țară sînt o sfidare a umanității, o rușine pentru omenire".

...Iar Yorris Burwick, după ce a fost „sfătuit" să nu mai fie așa de violent — relata ziarul progresist „New Age", a fost lăsat să plece liniștit acasă... Ce contează, pentru rasiști, viața a nouă negri uciși samavolnic, cînd însuși regimul de guvernămînt oprimă și asasinează organizat sute de mii de africani! Doar Verwoerd personal, spunea cu cinism: „La noi, democrația nu este valabilă decît pentru albi. Ei au drepturi sfinte, moștenite. Cine nu ține cont de aceasta, înseamnă că nu ține la viața lui..."

...Aceste cuvinte cinice reprezintă cartea de vizită a barbarului regim fascist din Africa de sud!

P. TĂTARU

„VINA" de a fi dorit o școală...

S-au adunat țăranii dintr-un sat columbian — Vuelta-Acuna — să discute despre construcția unei școli. Soldații au năvălit asupra adunării pașnice, au deschis focul, au omorît doi participanți, arestînd alți 13.

Au ispășit scump, țăranii din Vuelta-Acuna, dorința de a avea o școală. Cei doi morți se adaugă la șirul de crime săvîrșite sub oblăduirea autorităților. În Columbia există un „banditism oficial" sprijinit de autorități, de comandamentul armatei. Latifundiarii, în special, folosesc banditismele ca instrumente de teroare împotriva mișcării țărănești. Marilor latifundiari, care acaparează cu forța pămînturile țărănești declarînd „roșii" pe proprietarii lor, le vine la îndemînă agravarea violenței armate. În ce privește guvernul el întărește continuu forța și rolul armatei pretextînd existența unui pericol comunist, pregătind-o, cu ajutorul nord-americanilor, în vederea unui „război intern". „Modernizarea" armatei columbiene care se efectuează în prezent face parte din planurile strategice ale imperialiștilor din S.U.A., care doresc ca armatele latino-americane să devină detașamente de reprimare a mișcării revoluționare din țările Americii Latine.

BUNDESWEHRUL: — Ah, e un model adorabil! Washington-ul mi-a ghicit gustul!...
(Desen de V. TIMOC)

REPUBLICA ARABĂ YEMEN

Avionul traversează în mod obișnuit Yemenul la o altitudine de 7.000—8.000 metri. Altfel nu se poate. De sus, teritoriul țării pare o îngrămădire de piscuri de munți care s-au avîntat cîndva spre cer și au încremenit așa.

Munții Yemenului sînt de origine vulcanică. Pe povîrnișurile lor se rînduiesc terase verzi, de pe care se obțin recolte bune. Acesta e rodul eforturilor uriașe ale omului. Generații și generații de oameni au muncit pentru a crea aceste terase, pe care au cărat pămîntul cu sacii. Dar munca omului n-a fost zadarnică; natura a răsplătit-o cu dărnicie, dînd cîte două și chiar cîte trei recolte pe an.

Pentru fertilitatea pămîntului, Yemenului i se spunea Arabia fericită sau Arabia verde. Dar plugarul care trudea aproape de nori nu era fericit. Pămîntul nu era al lui, ci era stăpînit de rege și de feudali. Iată de ce țăranii au întîmpinat cu atîta bucurie vestea prăbușirii regimului feudal care-i sugruma.

De la cartofi la migdale

Condițiile climatice din Yemen au un efect bun asupra agriculturii. În munți se cultivă grîu, orz, viță de vie, cafea. În văi cresc cartofi, roșii, varză, castraveți, ceapă, usturoi, ardei, ridichi. În șesurile țării se întind livezi și plantații de piersici, pruni, peri, smochini, migdali, aluni, caiși, bananieri și curmali.

Deși în Yemen nu s-a făcut niciodată un recensămînt al populației, se apreciază că numărul locuitorilor țării se ridică la 4 milioane. Într-o convorbire pe care am avut-o cu savantul Mohamed al-Attar, acesta ne-a spus că Yemenul are tot atîta pămînt fertil ca și Republica Arabă Unită, cu o populație de 27 de milioane de oameni. Dar pînă acum o jumătate de an, cea mai mare parte a pămîntului roditor se afla în mîinile familiei regale a lui Hamid ed-Din și a acoliților ei. O sută de familii stăpîneau jumătate din tot pămîntul arabil al țării. După revoluție, aceste domenii au fost confiscate. În prezent, se proiectează să se organizeze aici gospodării cooperatiste țărănești.

Pe drumul dezvoltării

Așa cum ne-a spus în timpul unei convorbiri ministrul adjunct al agriculturii, Mohamed Ali Abdu, în următorii cinci ani se vor extinde considerabil suprafețele însămînțate. Atunci nevoile populației vor fi mai bine satisfăcute, iar exportul de produse agricole va spori de patru ori.

Perspective frumoase are și ramura creșterii animalelor. De altfel fauna acestei țări este foarte variată. Animalele domestice cele mai răspîndite sînt cămilele, asinii, catîrii, bivolii, oile și vacile zebu. Autoritățile intenționează să mărească în mod simțitor șeptelul de animale.

Desigur, pe drumul dezvoltării agriculturii republicii stau încă dificultăți destul de mari. Principala unealtă de producție a țăranului yemenit rămîne încă plugul de lemn, grînele sînt încă treierate cu mijloace manuale. Elementele noului își fac însă tot mai vădit apariția: Yemenul importă deja mașini și utilaje agricole.

Apărînd cu arma în mînă cuceririle revoluției, poporul yemenit a și început să-și construiască o viață nouă.

B. CERKASOV

(Din ziarul sovietic „Selskaia jizni").

• PRIN ȚĂRILE LUMII • PRIN ȚĂRILE LUMII •

PRIMĂVARĂ, cîntec drag

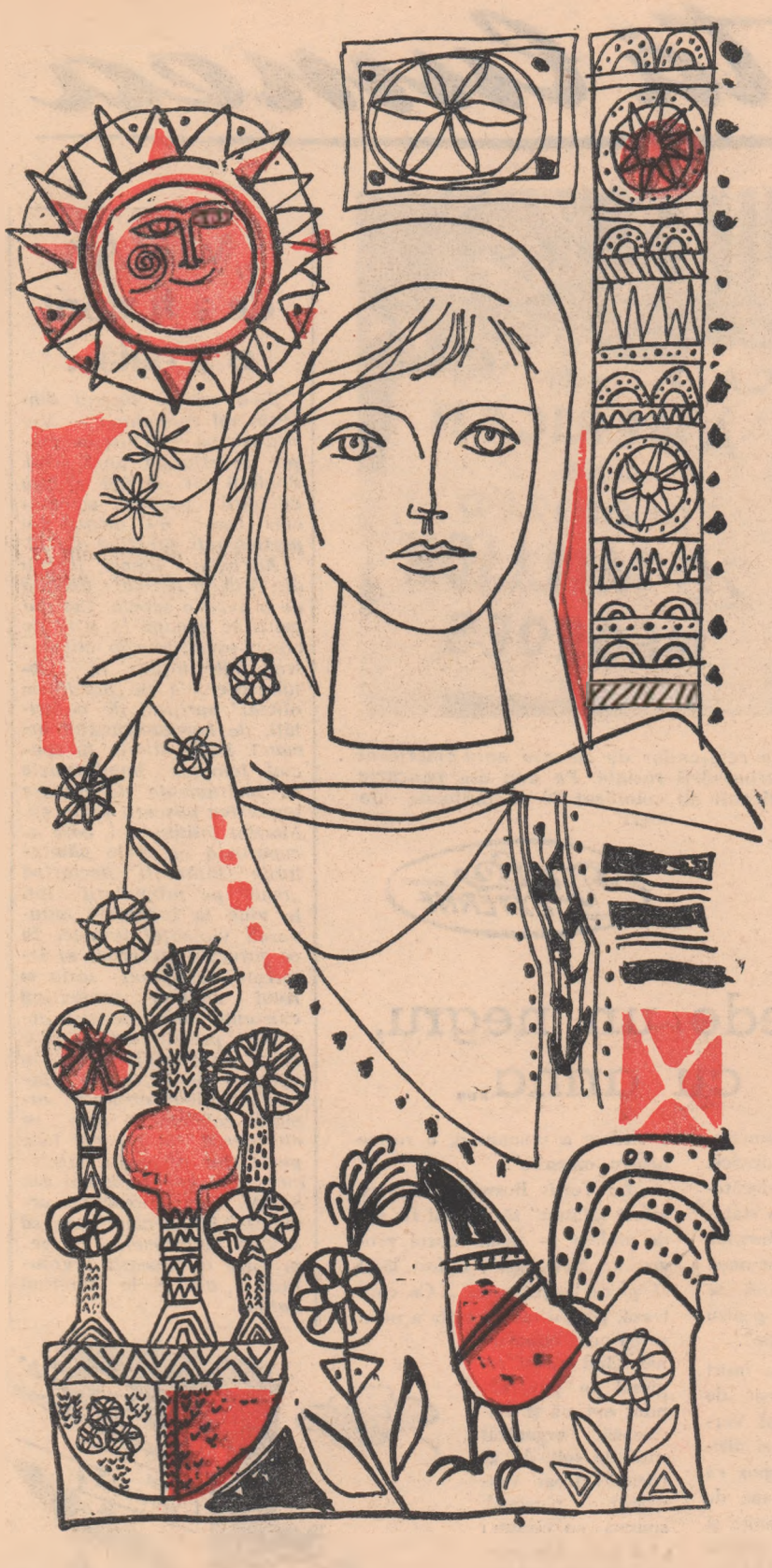

PRIMAVARA

Primăvară, cîntec drag
Ce-ai venit la mine-n prag
Și-ai adus de pe cîmpie
Viers frumos de ciocîrlie
Și-ai mînat către izvoare
Turme multe de mioare, —
Spune zărilor albastre
Că azi turmele-s a' noastre.
Primăvară, cîntec drag,
Mi-ai pus liliac în prag
Și mă chemi ca să muncesc
Cu badea să mă-ntîlnesc,
Și să fim alăturea
Ca doi pui de turturea,
Să muncim, să ne iubim,
Zestre mîndră să clădim.

Auzit în comuna Hălăucești, raionul Pașcani, regiunea Iași, de ANA PETRILA.

STREIUL SI RÎUL MARE

Streiul nostru-i rîu bătrîn
Pe alocuri curge lin,
Pe alocuri curge iute
Că în vremile trecute
A văzut mergînd la vale
Numai chinuri, numai jale,
A văzut țăran flămînd
Adormind cu pita-n gînd,
A văzut țărani bătuți
Umblînd pe omăt desculți
Și pe dreapta și pe stînga
A văzut ce-a fost osînda.

Streiul azi și Rîul Mare
Cînd privesc își fac mirare
Că n-au mai văzut vreodată
Așa viață-mbelșugată.
Azi țăranu-i fericit
Traiul lui e însorit
Că pe Valea Streiului,
În Țara Hațegului
De la Ruși pînă-n Băești
De la Pui pînă-n Totești
Și din Sarmi la Chitid
În tot satu-i colectiv,
Din Măceu la Boșorod
Crește-al muncii noastre rod.

Auzit în satul Măceu, regiunea Hunedoara, de ION MARINESCU.

COLECTIVA

Foaie verde peliniță
Am sădit un pui de viță.
L-am prășit și l-am udat,
Frumoși mugurași i-au dat.
Crește vița, se-ntărește,
Rodu-i chilimbar sporește.
E păzită și-ngrijită
Și de toț satul iubită —
Fiindcă astă viață dragă
Este colectiva-ntreagă.
O iubim, o prețuim
Și cum vrem ne-o înflorim.

Auzit în comuna Fetești, regiunea București, de C. SLAVIC.

EU CU BADEA-S PE-O MĂSURĂ

Didițel de la-ntorsură
Eu cu badea-s pe-o măsură
Și la ochi și la sprîncene
Și la cosit în poiene
Și la semănat în luncă
Și toamna la zile-muncă.

Să trăiți, stele de mai,
Voi i-ați dat părul bălai
Și chituța genelor
Lîngă a sprîncenelor;
Trupul mîndru la cătare,
Bradului pe-asemănare!
Fața i-i ca florile
Și ochii ca zorile —
Și tu rouă i-ai mai dat
Suflet ca tine curat!

Auzit în comuna Ibănești, raionul Reghin, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, de ION SOCOL.

AMINDOI

Vino, bade, cum veneai
Guriță mi-o sărutai,
Pe genunchi mă legănai
Și de dragoste-mi șopteai.
Vino, bade, sările
Să nu uiți cărările
Că de cînd n-ai mai venit
Casă nouă mi-am zidit
Și-am în scrin și legături
Rochii noi și albituri
Și macate înflorate
Doar de mîna mea lucrate.

Nu, fi bade, supărat,
Nu mi-i drag un alt băiat
Nici aici, nici în alt sat.
Inima mereu te-adastă
Să mă iei să-ți fiu nevastă
Că sîntem de o măsură
La muncă și la statură
Și ne-o fi viața mai bună
De-om trăi bade-mpreună,
Amîndoi la semănat,
Amîndoi la secerat,
Pe ogorul fără hat.

Auzit în comuna Drăgănești, regiunea București, de FLORIAN SAIOC.

MÎNDRU CÎNTĂ FLUIERU

Mîndru cîntă fluieru
De răsună tăt dealu
Cînd îi zice bădiucu.
Mîndru cîntă fluiera
De răsună și valea
Cînd îi zice bădica.
Suie coasta muntelui
Turma colectivului,
Iar bădica-i ciobănaș,
Din o mie afla-l-aș
Pe fluier și pe cîntat,
Pe joc și pe sărutat.

Auzit de la Anuca Miț din comuna Lăpuș, regiunea Maramureș, de CHIRA VERA.

DRAGU-MI-I BADIȚA, DRAG

Dragu-mi-i bădița, drag
Și-l aștept seara pe prag,
Să ne povestim cu drag.
— Măi bădiță, măi bădiță,
Cumpără-mi o cununiță.
— Leliță, dragă leliță,
Eu ți-oi face cununiță.
Cunună cu rujă-aleasă
Să-ți fiu mire, tu mireasă.
Și-apoi zestrea ne-o fi mare,
Peste-o mie de hectare
Și tot atîtea mioare,
Trei sute de vaci cu lapte
Și hambare cu bucate.

Auzit în Văleni, regiunea Maramureș, de CHIRA VERA.

GEABA, ARGEȘE TE-NCRUNȚI...

Geaba, Argeșe, te-ncrunți
Că te-oi priponi în munți,
La hotar de brazi cărunți,
Ca de dorul meu s-asculți.

Te-om lega cu brîu de stel
Să te-ntreci cu munții grei,
Plaiul să ni-l faci grădină
Cu flori mîndre de lumină.

RADĂ, FLOARE DIN BRIGADĂ...

Cine trece prin livadă
Cu ciucurii la broboadă,
De stă lumea-n loc s-o vadă?
Rada, floare din brigadă.

Cine trece pe uliță
Cu fluturii pe altiță,
Cu glasul de porumbiță?
Rădița neichii, Rădiță.

N-are sălbi cu mahmudele,
Ci-n cosițe panglicele
Și la gît poartă mărgele,
Rădița inimii mele.

Jindui săptămîna-ntreagă...
Cin' m-a pus să mi-o prind dragă?
C-o pîndesc în orice seară...
Rada neichii, floare rară!

FRUNZĂ VERDE CA MOHORUL

Frunză verde ca mohorul,
Cine-a scos televizorul,
Fie-i viața floare-albastră
Înflorită la fereastră!

Mă uitai la el aseară,
Văzui pe badea cum ară,
Năzdrăvan de fier i-e calul,
Trece apa, trece dealul,
Și bădiță-al meu nu crede
Că-s cu el și nu mă vede.

Auzite în regiunea Argeș de AUREL IORDACHE.

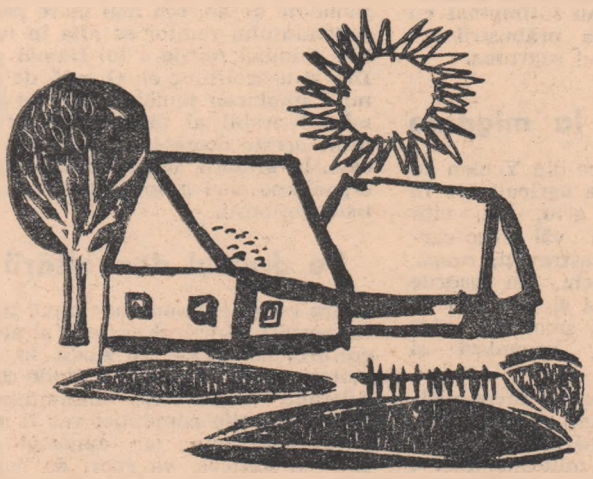

Desene de

EUGEN MIHAESCU

REDACȚIA: București Piața „Scînteii" Tel. 17 60 10 interior 1882. ABONAMENTE: 7,60 lei anual. Abonamentele se fac la oficiile poștale, prin factorii poștali și difuzorii voluntari. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

Biblioteca Centrală